D-N
30/1 1953

Hitler och svensk opinion

I Sverige och i hela världen är man nu ense om hur ödesdigert och fruktansvärt det var att Hitler fick regeringsmakten i Tyskland i dag för tjugu år sedan. Nästan genomgående blir konsekvensen av denna insikt en dom, en mer eller mindre ovillkorlig och hård dom, över det tyska folk som förde honom till makten. Han fick visserligen aldrig, sägs det, mer än omkring 37 procent av rösterna vid ett fritt val, men redan denna siffra är förskräckande — även med tanke på nödens och arbetslöshetens förmåga att hetsa till ytterlighetar — och Hitlers tillträdande till rikskanslersposten blev möjligt blott genom stöd av andra betydande folkgrupper, främst högern. Kan någon under dessa förhållanden förneka att den tyska nationen blir ansvarig för alla de illgärningar och allt det eländet vars början kan dateras den 30 januari 1933?

Hur såg vi då själva vad som hände? Om vi inte förstod inriktningen av "maktövertagandet", så kan vi inte skylla på bristande kunskaper. Vi reste i Tyskland, vi läste, eller hade tillfälle att läsa, Hitlers tal och de nazistiska deklarationerna, de större tidningarna hade korrespondenter i Tyskland. Vi borde ha bedömt läget med större säkerhet än det folk som i kris och skräck till så stor del samlade sig kring ytterlighetspartierna och förkastade moderata demokratiska ståndpunkter.

Den svenska pressdebatten för tjugu år sedan ger inte intrycket att vi var mycket klokare än tyskarna. Flera skilda linjer i bedömandet framträdde, men endast i undantagsfall finner vi utlandens som nu i efterhand ter sig hållbara. Endast få anade vad som komma skulle, i Sverige liksom ute i världen.

En linje kan beskrivas så att Hitlerregeringen betraktades med sympati och förhoppningar, av beundran för Hitler eller av tro på att den nazistisk-tysknationella regeringen beteckande en konservativ renässans. Schematiskt sett var detta den svenska högerns linje. Nya Dagligt Allehanda var dess mest aktiva förkämpe. Det sannolika var, skrev tidningen, att Hitlers regering skulle inleda "en stabilisering" av Tysklands politiska och ekonomiska förhållanden... Regeringen inrättar sig för politisk och ekonomisk arbetaro". Svenska Dagbladet betecknade "Hitlers utnämning" som "den tyska högerns första verkliga samling kring positiva regeringsinstanser sedan 1918... Det är en ny epok som begynner. Mot bakgrunden av det senaste halvårets tyska inrikespolitik ter det sig som en vinning att den nya regeringen har fasta rötter i mäktiga politiska organisationer." Sydsvenska Dagbladet riknade på att nazisterna skulle bli klokare genom makt och ansvar. Ett par liberala tidningar, sedan i motsats till Svenska Dagbladet beryktade för nazistvänlighet eller längt driven anpassning, reagerade på liknande sätt. Enligt Stockholms-Tidningen hade nazismen upphört att vara en fara för tyska riket... Vad man än kan vänta av den nya kursen, inte är det att den skall bli överdrivet nazistisk", man borde inte "vänta rena skräckväldet i Tyskland". Aftonbladet: "Vad man än må tycka om honom (Hitler), så är han dock ett bevis på den makt som vilja och tro och hänförelse besitter i människolivet... Nationalsocialismen var mogen att komma till makten."

I socialdemokratisk och delvis i liberal press framträdde i grunden samma uppfattning om den nya regeringens hållning och syften, men här ställde man sig kritisk och avvisande till vad som skett. "Hitler är som kansler junkerdömets och börsens fånge... Han kommer att lyda sina herrars order", skrev Social-Demokraten. Vid sidan av denna partipolitiska synpunkt framfördes i några tidningar uppfattningen att Hitlerregeringen skulle leda till diktatur och på lång sikt till krig. Dagens Nyheter erinrade om att nazismen kunde sammanfattas i ordet "partidiktatur, och dess regeringsmetoder: i utövning av det grövsta våld mot oliktänkande, även blodigt undertryckande". Social-Demokraten talade om "en renodlad fascistisk våldsdiktatur, som genom terror söker befästa sin usurperade makt". Mest framsynt var Göteborgs Handelstidning: "Det är beklämmande att det politiska livet skall ha hemfallit åt ett sådant barbari."

Men förkastelsedomen över Hitler är inte allmän; det är med några undantag, från partipolitisk synpunkt som han bedömes. Så var det också i världen. The Times och Le Temps stod osäkra och avvaktande. Denna tveksamma eller välvilliga hållning förblev under många år den dominerande inom stora bildade, ekonomiskt och socialt högtstående folkgrupper. Churchill förklarade att ett besegrat England borde önska sig en Hitler, hyggligt folk över hela världen talade om hur Tyskland under storen mannens ledning vunnit styrka och ordning och de glömde koncentrationslägren och judeförföljelserna. Det finns skäl att erinra om detta på en minnesdag som alltför lätt blir utgångspunkten för kollektiv och personlig förhävelse.

Organisationstvisten bland tjänstemännen

Den skriftväxling mellan TCO och Saco som Dagens Nyheter i går återgav visar att den bekagliga splittringen inom tjänstemannarörelsen alltfort är rådande. Förhoppningen att förra vårens konflikter skulle mogna ut i en normalisering av förhållandet mellan de båda topporganisationerna har inte infriats. Tvärtom kan TCO:s svar på Sacoinbjudan om överläggningar inte gärna innebära något annat än att motsättningarna får en tid hårdnar.

Den principiella inställningen på TCO-sidan är inte svår att förstå. Saco:s organisationsprinciper strider i vissa viktiga avseenden mot vad som i övrigt tillämpas; varken den gamla yrkesförbundsmetoden eller den modernare industriförbundsanslutningen tillämpas där. I de högskoleutbildade tjänstemännen. Organisationen är numera en faktor vars existens inte kan negligeras. Den har i ett antal konflikter visat styrka, även om exempelvis de erfarenheter Statstjänstemännens riksförbund nyligen fått göra visar att Saco har lång väg kvar till full fackling mognad.

Den samlade tjänstemannarörelsen kan i längden bara vinna på att goda arrangörsgreer former åstadkoms mellan de olika organisationer som företräder den. Sedan det första brushuvudena på Sacosidan försvunnit och nu blivit ersatta av mer förhandlingsvilligt folk borde utsikterna till ett samarbete i frågor där intressena trots den organisatoriska tvisten kan sammanfallet inte te sig allitför mörka. Den stora målsättningen — att bevaka tjänstemännens intressen, vilken kategori de än tillhör i fråga om tjänstestallning eller utbildning — är ju ändå gemensam.

Rysslands senaste not till Danmark

är hållen i skarpare och hotfullare ordalag än den som avlämnades i oktober. Danska regeringen anklagas för att göra landet "direkt delaktigt i det krig som förbereds mot Sovjetunionen", ett förhållande som man i Moskva "inte kan se genom fingrarna med".

Att ryssarna skulle anse stationerandet av något hundratal allierade plan i Danmark redan under fredstid som en så allvarlig sak att det berättigar till dessa krigiska ordalag är uteslutet. Anledningen är i stället utan tvivel att Moskva hoppas kunna öka den splittring inom dansk opinion som på sistone gjort sig gällande i vissa militära frågor. Socialdemokraternas manöverande tillsammans med radikalerna i samband med Ridgways begäran om flera danska trupper till Sydslesvig har försatt regeringen i en ömtålig situation, som det naturligtvis ligger i ryssarnas intresse att ytterligare försvåra. Att de skulle nå sitt syfte med skrämselaktik och absurda beskyllningar är dock minst sagt osannolikt. Snarare kommer Sovjetnoten att uppfattas som en manande till ökad dansk samling kring livsviktiga försvarsfrågor.

Justitieministern fick från hr Nothin

för fjorton dagar sedan ett öppet brev, i vilket förre överståthållaren bad om ett frejdebrev för sina åtgärder i Hajbyaffären. Hr Nothin förklarade att han inte bemött framkomna kritik därför att han ansett sig ha anledning anta att regeringen med sin kommunikè förra våren "avsett konstatera att beskyllningarna mot mig varit grundlösa". Han frågade om hans uppfattning av regeringens kommunikè varit riktig; i annat fall ville han ha reda på framställda anmärkningar för att kunna ingå i svaromål. Av hr Zetterbergs tystnad under två veckor bör man rimligen kunna sluta sig till att hr Nothins uppfattning om den avsedda regeringskommunikén var riktig; för att svara ett enkelt ja på den Nothinska frågan kunde justitieministern inte gärna behöva så lång betänketid.

Man frågar sig nu vilka förhandlingar eller överväganden som förstiggår inom de kretsar som är ansvariga antingen för de konstiga åtgärderna i Hajbyaffären eller för mörkläggningen av dessa åtgärder. Småningom borde regeringen dock komma underfund med att det inte blott är principiellt orikt, utan också taktiskt farligt att som hittills låta saningen sippra fram i spridda kommunikéer och uttalanden. Om regeringen verkligen än en gång skulle söka att stryka över hela saken genom allmänna fraser av samma typ som kommuniкéns förra våren, kan den vara förvissad om att misstankarna och misstämningen stegras genom hemlighetsmakeriets fullföljande.

PRESSGRANNAR

Arbetarna har slagit tillbaka lönesänkningsattacken, det är verkstadsavtalets väsentliga innebörd, finner Aftonbladet (s).

En del bedömare har hävdat att arbetsgivarna redan från början var inställda på gyckelspelen och genom sin aktion endast ville locka arbetarna till gedita offentliga villkor. Det är en överskattning av Verkstadsföreningens goda vilja och välvilliga avsikter. Det är snarare allvar och ärlig förfrustrerade att sänkta arbetslöshet är nödvändiga. En tanke var att genomdriva detta genom att hjuda någon förbättring på andra punkter. Metallorbetarnas besked i förra veckan om att man icke skulle godkänna några lönesänkningar stämpade oacceptabelt det förslaget att servera bittermandlar i sockerlag.

Endast ett par smärre justeringar har gjorts, elvet är det praktiskt taget oförändrade bestämmelser, noterar Vestmanlands Läns Tidning (fp).

Metall har i en protokollsanteckning till avtalet fått verkstadsföreningen att lova att verka för att ackordsarbetet skall utvidgas där så är möjligt. På den vägen finns det alltså eventuellt någon förbättring att hämta för de hittills tunnavlönade grupperna. Det förhåller sig inte så. Endast någon mindre justering har gjorts på detta område. Vi, p. ex. tryckeriarbetarnas skyddskläder.

Även om uppgörelsen inom Metall innebär en isloosning, är det därmed inte sagt att övriga avtal föda utan smärtor, skriver Östersundsposten (s).

Det kan bli hårdmangling och kraftiga nappatag inom andra avtalsområden och särskilt beträffande de grupper som släpat efter i löneutvecklingen och som med rätt kräver förbättringar. Huruvida någon arbetsgivargrupp framlägger vid lönereduceringskravet torde däremot vara tvivelaktigt och förmedel att stridsmomentet ur världen.

Den senaste månaden har medfört en tydning inom näringslivet. Läget har stabiliserats och det finns anledning bedöma situationen avsevärt ljusare nu än i slutet av förgående år. Detta ikke motiverar inte lönesänkningar men heller inga generella löneökningar.

Vilket läge skulle ha inträffat om det gått till öppen konflikt? frågar Handelstidningen (fp). Det är bara en tidsfråga när det höggradigt industrialiserade samhället inte längre kan utnärda omfattande och långvariga driftsnedläggelser:

Arbetsmarknadens förhandlingsparter tvingas i förtsättningen att lägga helt nya synpunkter på sina inbördes mellanhavanden. De ha tyckats få vill i även organisatoriska strävanden att både arbetsstagare och arbetsgivare äro i det närmaste hundraprocentigt föreningsbundna. Därmed följer att arbetsinställelser-na bli praktiskt taget totala inom respektive arbetsområden. Det ena ger den mera makt, det andra begränsar deras rörelsefrihet. En öppen konflikt inom vilken som helst av de stora stapelindustrierna blir ett allvarligtaste hot mot hela samhällsekonomien. Sådana påtryckningsmedel som strejk och lockout kunna inte längre tillgripas annat än i extrema situationer och minst av allt i oträngt mål. Det är med dem som med atombomben, de göra sin tjänst endast så länge de hållas i beredskap såsom ett avskräckande faktor. Men huru går det med den fria förhandlingsprincipen om all köpslagan skall ske i skuggan av hotande katastrofer?

Man kan tänka sig en utveckling där andra påtryckningsmedel än strejk- och lockoutvapnen i traditionell uniorming kommer till användning. Metoderna från industrilämna barndom borde kunna anpassas efter dagens mera komplicerade samhällsförhållanden. På särskilt känsliga områden har man också — det gäller särskilt inom tjänstemannaorganisationerna — börjat experimentera med nya former för påtryckning, som medger ett skärligt hänsyntagande till samhällsintresset.

Frågan om valsätet och folkomröstningsfrågan bör kunna lösas utan stor tidsutdrärkt, konstaterar Svenska Dagbladet (h) med anledning av de många författningsmotionerna i år:

Det ovtjänade är en socialdemokraterna vilja vara med om en författningsreform, som skulle kunna göra vår demokrati mera fylld av levande innehåll, låta den enskilde medborgaren få ett större mått av direkt inflytande och bidra till att motverka stats- och partibyråkratiens växande maktställning. Socialdemokraterna hade ett tillfälle att visa sin villighet i detta avseende vid 1952 års riksdag. Det är känt hur det blodprovet utföll. De få ett nytt tillfälle vid årets riksdag. Skall resultatet bli annorlunda nu? Eller skall herrar Schlaefte m. fl. motion om en mammututredning i författningsfrågorna bli en förevändning för majoritetspartiet att undandra sig ett ställningstagande i sak? När skall det bli ett slut på illusionsmåleriet — Morgon-Tidningens bumerang! — från detta håll? Både beträffande valsättet och folkomröstningen bör tiden vara mogen för beslut om en snabb utredning med sikte på konkreta reformer i stället för idelgis undanflykter.

Yvigheten i den socialdemokratiska motionen tyder på att man närmast vill ha en motivering för att slinka undan besvärande ställningstaganden i aktuella reformfrågor.

Akademiska examina

Vid Stockholms högskola avlades på torsdagen följande examina inom humanistiska fakulteten:

Fil. licentiatexamen av Helmut Hagar, Lidingö, Bruno Kalnins, Bromma, Axel Nydberg och Bo Sonmarström, Lidingö.

Fil. ämbetsexamen av Bo Bergland och Ruth Schäfer-Fröland, Stockholm, samt Ulla Jernlöv, Enskede.

Fil. kandidatexamen av Jan Eklöw, Stockholm, Jonas Elmdahl, Hässelby, Margareta Meden-Brith, Eva Nilsson, Bromma, Torbjörn Nilsson och Olav von zur Mühlen Stockholm.

Efterprövning till fil. ämbetsexamen av Ingrid Montelin och Sylvi Rydgård, Stockholm.

Kunglig sjukdom och födsel gav upphov till bättre bostäder

För hundra år sedan låg Oscar I svårt sjuk i kolera. Han tillfrisknande emellertid, och i samma veva blev Carl XV pappa till en son som också fick heta Carl. De båda händelserna gladde stockholmarna ofantligt, och överståthållare greve J. Hamilton, underståtten W. Ståhle och polismästare S. de Maré satte i gång en penningsamling, som gav 16.668 riksdaler banko.

De donatorerna fick bestå en fond som skulle användas till att "bygga tjänliga bostäder åt arbetare och därmed likställda". Fonden, fick namnet Arbetarbostadsfonden, tid minne av den 9 februari 1853. Den fyller alltså snart hundra år. Fonden har nu 3.5 miljoner, och dess 33 fastigheter har ett taxeringsvärde på 12.545.000 kronor.

Det var ett gott initiativ stadens ledande togt. Berättar fondens direktör, O. E. Jernberg. Arbetarbostäderna var oerhört dåliga, de hade ofta jordgolv och saknade innanfönster. Penger fått också in i rask takt. Den 9 februari hade man alls 16.668 riksdaler, och senare på året steg fonden till 28.700.

Direktör O. E. Jernberg

Redan året därpå var man klar att sätta igång det första bygget. — Folkungagatan 192. Det huset står kvar än i dag. På den tiden väckte det stort uppseende och fick snabbt namnet "Gröna gården". Inne på gården planterades näml igen träd och buskar, och hyresgästerna fick dessutom även jordlotter där de kunde odla kökaväxter.

Drottning Josefina förtjust

Tio år senare byggdes nästa fastighet, Mariaverksgatan 14, i hörnet vid Luntmakargatan. Den vann drottning Josefinas höga gillande, och hon bestämde på stående fot skänka fonden 10.000 kronor. Det ena huset efter det andra uppförides — på senare tid två i Kristineberg, två i Stadshagen och fem i Ulvsunda — och i fjol köpte fonden sju bus i Gröndal. Gröndalshusen både billiga hyror, och för att kunna hålla dessa nere efter en planerad modernisering köptes de. Tre hus tagogtor för 200 barn har man också inrättat.

Och nu skall man jubilera, bland annat med en barnfest i februari i Blå hallen. Alla barn mellan 5 och 12 år som bor i fondens fastigheter får vara med. Bussar kör runt och hämtar dem plus några barnträdgårdsdirektörinnen, och i Blå hallen får ungarna saft och kakor, de får leka förstås och titta på trolleri och en sketch av Stadshagsbarnen.

För att fira jubileet har hyresgästerna satt i gång en insamling till en ny fond. Man har tecknat sig för en krona i månaden under ett år, vilket ger 9.000 kr. En lika stor summa tillskjuter Arbetarbostadsfonden, och den nya fonden skall ge stöd i de fall då omedelbar hjälp behövs.

Polisklinik föreslås på S:t Eriks sjukhus

En psykiatrisk upptagningsavdelning för polisens räkning föreslås inrättad vid S:t Eriks sjukhus enligt ett betänkande som polisfullmäktiges beredning har remitterat till sjuka eller skadade.

Kommittén har haft till uppgift att finna en provisorisk lösning av frågan om lämpliga lokaler och särskild personal för ombesörjande genom polisens försorg av sjuka eller skadade.

Det största behovet gäller förmodat sinnessjuka personer, som nu förs till kriminalvårdsanstalten eller de vanliga polisstationerna, där inga speciella resurser för deras omhändertagande står till buds, medan de väntar på läkarundersökning och transport till psykiatriskt sjukhus.

Av kommittens omfattande statistiska material framgår att 1.626 underdåningar av förmodat sinnesjuka verkställts hos polisen 1951. Medelalet undersökningar per dag låg 1949 vid 3 å 4 och beräknas av kommittén f. n. till 4,6 per dygn.

Av huvudsaka skäl har kommittén funnit att det tillfälliga omhändertagandet av sjuka genom polisen i framtiden principiellt bör ske på sjukhus, så som sker på många håll i utlandet. De sedu lokaler som kommittén funnit tänkbara för ändamålet är vissa utrymmen på S:t Eriks sjukhus, vilka sykehetsinnehavaren nu använder för medicinsk behandling av alkoholister. Dessa lokaler blir alltså ej lediga förrän planerna på lokaler i gamla Maria sjukhus för nykterhetsnämndsklientelet kan förverkligas.

Avdelningen, skall ha karaktären av genomgångsstation och bestå av åtta vårdplatser. Kostnaderna för lokalernas iordningställande beräknas till 95.000 kr. Personalkostnaderna uppgår till ca 220.000 kr. per år. I personalkostnaderna är icke inräknad kostnaden för pollispersonalens medverkan.

Infordran av anbud å brasiliansk bomull

Brasilianska Rikabanken (Banco do Brasil S. A.), Rio de Janeiro, får härmed tillkännagiva sitt beslut att till utlandet försälja en del av 1951/52 års bomullsskörd från staten São Paulo och närliggande distrikt. Intressenter ombedes observera följande normer och konditioner:

a) Anbud torde före den 10/2 1953 vara bankens styrelse tillhanda under adress "Presidencia do Banco do Brasil S. A., Rua 1° de Março n°66, 4°andar, Rio de Janeiro, Brasilien".

b) Den offererade bomullen består av följande officiella typer, baserade på de av bomullsbrsen i São Paulo (Rolsa de Mercadorias de São Paulo) eller officiella myndigheter fastställda standardtyperna São Paulo typ 5, 5/6, 6, 6/7, 7, 8 och 9.

c) Anbuden få icke omfatta mindre kvantitet än 3.000 ton av en eller flera typer, och leverans skall ske inom en maximiperiod av 4 månader efter affärens avslutande.

d) Priserna i utländsk valuta baseras på eng. lb'eller kilo FOB Santos, bomullen pressad till en minimivikt av 600 kg/m³, betalning medelst oåterkallelig rembours.

e) Betalning verkställes i den valuta som enligt praxis kommer till användning mellan Brasilien och det land till vilket bomullen skall exporteras; andra valutor kunna dock diskuteras.

f) Banken förbehåller sig rätt att avslå alla anbud vilka enligt dess åsikt ej passa.

Banken will särskilt framhålla att valutor som inflyta å gjorda bomullsförsäljningar i första hand skola tillgodoräknas det bomullsimporterande landet, varé sig det gäller likvidation av gamla fordringar eller betalning av ny brasiliansk import från köparelandet.

Så snart Ni erlagt kr. 8: 50 har Ni full vinsträtt vid obligationsdragningen d. 23 mars... har Ni tur vinner Ni

200.000:-

Vi sända inköpsbevis med obligationsnummer mot postförskott. Avbetalningspriset är kr. 58:— per obligation.

Vi bevaka för Er utfallna vinster under avbetalningstiden.

BONNIERS OBLIGATIONSAVDELNING
Riksgäldskont. mkt. kommissionär

BESTÄLLNINGSSEDEL
Från Bonniers Obligationsavdelning AB, Nybrogatan 27, Sthlm, beställer jag ..... st. 1951 års Svenska Statens Premieobligationer på avbetalning. Kr. 8:50 per obligation plus porto uttages genom postförskott, vilket beröttigar mig till full vinsträtt i dragningen den 23 mars 1953. Därtter avbetalar jag Kr. 5:— per obligation och månad.

Namn: .....
Adress: .....
Postadress: ..... DN 30/1

Härmed inbjudes till teckning av obligationer, tillhörande

GRANINGEVERKENS AKTIEBOLAGS

3¾ % obligationslån av år 1953

å Kr. 25.000.000:—.

Utgivningsdag: 5 februari 1953.

Valörer: Kr. 5.000:— och Kr. 1.000:—.

Räntetterminer: 5 februari och 5 augusti.

Rätt till ökad amortering: fr. o. m. 5 februari 1968.

Amortering: sker under åren 1958—1983 på basis av lika annuiteter efter utlottning, som verkställes under oktober månad.

Försäljningskurs: 100 % jämte hel fondstämpel (1 %) och event. upplupen kupongränta.

Likvid: efter köparens bekvämlighet under tiden 5 februari—31 mars 1953.

Säkerhet:

1) Fastighetsinteckningar å tillsammans **Kr. 25.000.000:—**, fastställda med bästa förmånsrätt uti bolagets vid Angermanälven i Junsele socken i Västernorrlands län belägna, under byggnad varande **Edensforsens Kraftverk** med därtill hörande fastigheter, vattenrätter och anläggningar.

2) Förlagsinteckningar å tillsammans **Kr. 3.000.000:—**, fastställda med bästa förmånsrätt uti all den till rörelsen vid ovannämnda kraftverk hörande egendom, som kan utgöra föremål för förlagsinteckning.

Ansökan kommer att göras om länets inregistrering på Stockholms Fondbörs.

Prospekt och närmare upplysningar erhållas hos undertecknade banker.

STOCKHOLMS ENSKILDA BANK AKTIEBOLAG
SUNDSVALLS ENSKILDA BANK AKTIEBOLAG

DAGENS NYHETER
TRYCKERIBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
För riksamtal: 22 40 20
Telegramadress: Dagnyheter
Postgiro: 1616 (för annonser) nummer: 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: Herbert Tingsten (Träffas aktuat kl. 15.30—16.30)
Politisk huvudredaktör: Leif Ahlberg
Redaktionschef och ansvarig utgivare: Sten Hedman.

Dagens Nyheters Aktiebolag: Verkst. direktör: Helge Hedborn

PRENUMERATIONSPRISER
A - Stockholmsupplagan
Stor-Stthlms tidningsområde / Övriga landet
Månad ..... kr. 6.— = kr. 5: 75
Kvartal ..... » 17: 50 = » 16: 75
Halvår ..... » 34: 50 = » 33: —
Helår ..... » 69: — = » 66: —

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/1 1953 tillhandahålles på begäran.
Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1953

Riksdagssammanträden

Fredagen den 30 Januari 1953

Konstitutionsutsk. 2:e avd. kl. 11 fm.
Statsutsk. in pleno kl. 11 fm.
Statsutsk. 1:a, 2:a, &:e a. 5:e avd. omed. efter slutat utsk.-plenum.
JO-avd. kl. 11 fm.

Annons.

Regelbunden klädvård lönar sig hrs. Kläderna bli som nya efter en behandling hos Saltsjöbadstvätten. Ring 19 02 80 om hämtning.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.